

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 118-ҳадис

* إِذَا قَامَ الْعَبْدُ فِي صَلَاتِهِ ذُرَّ الرُّعْىَ عَلَى رَأْسِهِ حَتَّى يَكْبَعَ. فَإِذَا كَبَعَ عَلَتْهُ رَحْمَةُ اللَّهِ حَتَّى يَسْجُدَ، وَالسَّاجِدُ

يَسْجُدُ عَلَى قَدَمَيْ اللَّهِ تَعَالَى فَلْيَسْأَلْ وَلْيَرْعَبْ. (رواه سعيد بن منصور عن أبي عمار مرسلًا)

Банда намозга қоим бўлса, руку қилгунигача боши (хаёли)га яхшилик зоҳир бўлади. Руку қилса, то саждани адо этгунича Аллоҳнинг раҳмати олий бўлади. Сажда қилувчи Аллоҳнинг ҳузурда сажда қилади. Шу ҳолатдалигида Аллоҳдан сўрасин ва сўрашга рағбат қилсин.

Абу Аммор (розиаллоҳу анҳу)дан. Саид ибн Мансур мурсал ҳолатда қилган ривоят.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
HUBUVVAT MARVAIDLARI